

[Morten Lange.]

skal gøre os klart, at det er noget helt andet, og vi skal ikke give os til at putte det ind i u-landstankegangen, for dér hører det ikke hjemme. Det ender bare med, at folk tror, det gør det, og tror, at vi kan klare hele denne sag ved en suppekanon eller den slags primitive midler, som kan være nødvendige i en nødsituation; men når den er afhjulpel, så er selve opbygningen formodentlig ikke kommet stort videre. Vi skal overveje alvorligt, om ikke vi skal bruge de samme midler, men trække dem ud af denne sag og sørge for, at de ikke lægger sig hindrende i vejen økonomisk for det meget alvorlige arbejde, vi i forvejen har i gang på dette område. Ikke færre penge, men på en anden konto.

Vi har naturligvis anledning til at tage en grundlæggende debat — hvis vi kunne klare den — om, hvorledes vi skal bedømme hele spørgsmålet om privat finansiering og ophjælpningen af det private erhvervslivs handelsforbindelser med u-landene og alle disse spørgsmål. Det er en meget vanskelig sag, og tager vi den op i dens internationale målestok, så er jeg ikke i tvivl om, at den bliver endnu værre. Passende stærke firmaer er stadig væk i stand til at have meget kraftige sugeslanger i u-landenes økonomi, suge masser af penge ud af dem i kraft af de råvarer, de disponerer over dér, og derfor er det helt klart, at når vi skal bedømme den private indsats i u-landene, er det højst sandsynligt, at balancen ikke ser så godt ud. Men vi har jo ikke så forfærdelig stor tradition her i landet som grubeejere i Congo eller andre af den slags mere tvivlsomme investeringer, set fra en u-landsmæssig betragtning, så må jeg sige det på den måde: jeg tror normalt ikke, at de danske penge, der bliver anvendt til den slags opgaver, lugter så forfærdelig ilde.

Jeg er tilhænger af, at vi har mulighed for inden for dette lovgivningsområde også at give en vis rimelig garanti for privat finansieret u-landshjælp i forbindelse med en industriel ekspansion. Jeg må bare lægge til, at netop fordi den slags penge kan være under alvorlig mistanke, og netop fordi der kan begås meget alvorlige fejl, der kan skade, ved sådanne investeringer, hvor gode

de end måtte være tænkt, så tror jeg, det er vigtigt, at u-landssekretariatet nøje følger den slags investeringer; i og med, at det har givet en garanti, må det naturligt også have ret til en vis kontrol.

Investeringsfondsiden er jo i realiteten udtryk for en multilateral tankegang. Den har sin charme, den kan være rigtig, jeg håber bare ikke, at man sætter alt for forbenede bankmænd til at være chefer for disse banker. Det er jo en af de farer, man løber, når man opretter den slags udviklingsbanker, at de så har så få penge og sparer sådan på dem, at det i virkeligheden bliver et stort bureaukrati og en tvivlsom kanal for hjælp, vi derigennem fremmer. Men i princippet er jeg tilhænger af tanken, og i udvalget kan vi vel få lidt nærmere at vide om erfaringen med det. Jeg er i hvert fald af den opfattelse, at en sådan finansieringsgaranti er udmærket.

Det er ikke min mening her at gå stort mere i detaljer med de to lovforslag. Jeg mener for mit eget og for mit partis vedkommende, at vi fortsat kan give tilslutning til tanken om udsendelse af kvalificerede og velsorterede unge til et u-lands-korps.

Jeg har ikke nær så mange spørgsmål som hr. Lembourn, som kunne have fået de fleste af dem besvaret positivt på forhånd, hvis han havde undersøgt sagen; men det må han jo selv om. Jeg skal nøjes med at sige, at efter alt, hvad jeg ved, har ungdomskorpset været udsendt med betydeligt held, mere held, end man måske egentlig på forhånd kunne vente, når man ved, hvor svært det er at klare et problem af den slags. Jeg håber, at man også fortsat vil lære de unge mennesker lidt af det nationale sprog, inden de rejser væk herfra på deres opgave. Det er meget høfligt, når man kommer til et fremmed sted, at man dog kan et par brokker af det sprog, der tales på stedet, og det kan være et pænt visitkort, men jeg er enig i hovedtanken, at man naturligvis må lære noget mere på stedet.

Den slags småting skal jeg dog ikke fordybe mig i; jeg skal blot anbefale velvillig behandling af disse to lovforslag. Jeg kan have reservation over for enkelte paragraffer, specielt i en af dem, og jeg vil meget gerne, om vi i udvalget kunne se skitsen til en mere